

Sygn. akt: I C 726/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brodnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jan Raszkowski
Protokolant:	Karolina Dembek

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2016 r. w Brodnicy

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko A. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sędzia

/ SSR Jan Raszkowski/

Sygn. akt I C 726/16

UZASADNIENIE

Powód H. I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego A. P. kwoty 3.919,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 3.728,55 zł od dnia 30 maja 2016 roku, oraz zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że dochodzona przez niego kwota wynika z umowy kredytu nr (...) zawartej w dniu 9 września 2008 roku przez poprzedniego wierzyciela (...) Bank Spółkę Akcyjną z siedzibą we W. a pozwanego A. P.. Na dochodzoną przez powoda kwotę składają się 2.294,43 zł tytułem niespłaconego dotychczas kapitału kredytu, kwota 1.434,12 zł tytułem skapitalizowanych odsetek liczonych od dnia następnego po dniu wymagalności do dnia sporządzenia pozwu i 190,65 zł tytułem kosztów dochodzenia należności.

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia oraz fakt niewykazania legitymacji czynnej po stronie powodowej.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z umową kredytodawca udzielił kredytu na okres do 9 września 2010 roku, w 24 ratach płatnych do 9 dnia każdego miesiąca. Na kwotę kredytu 2.379,76 zł składały się następujące kwoty: 2.048 zł tytułem kapitału kredytu,

kwota 26,78 zł tytułem prowizji, kwotę 50,00 zł tytułem opłaty przygotowawczej, 254,97 zł tytułem ubezpieczenia kredytu.

(dowód: umowa kredytu nr (...) – k. 4 – 6 akt)

W dniu 14 czerwca 2013 roku poprzedni wierzyciel poinformował pozwanego o przelewie wierzytelności na rzecz powoda z dniem 30 kwietnia 2013 roku.

(dowód: pismo z dnia 14 czerwca 2013 roku – k. 8 akt)

W dniu 16 maja 2015 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 16 maja 2015 roku – k. 9 akt)

W świetle przedstawionego stanu faktycznego powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Strona powodowa określając podstawę faktyczną powództwa wyznaczyła zakres rozpoznania. Ta podstawa podlega w toku procesu weryfikacji przez Sąd, w kontekście przepisów prawa materialnego, mających możliwe zastosowanie w sprawie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2000 r., I CKN 975/98).

W zakresie postępowania dowodowego sąd otrzymał prawo do dopuszczenia dowodu z urzędu, które jednak zostało ukształtowane jako jego dyskrecjonalne uprawnienie, a nie obowiązek. Wskazać tu można na tezę zawartą w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie I ACa 190/13, której stwierdził „Kontradiktoryjny charakter procesu, dodatkowo wzmocniony - w zakresie zasady koncentracji materiału procesowego - przepisami statuującymi instytucję dyskrecjonalnej władzy sędziego (art. 207 i 217 k.p.c.), wyklucza możliwość ingerencji sądu w określoną przez strony płaszczyznę faktyczną sporu, co oczywiście nie niweczy obowiązku dokonania jej komplementarnej oceny prawnej, zgodnie z zasadą *da mihi factum, dabo tibi ius*.”

Powód natomiast nie dołączył podstawowego dokumentu w postaci umowy cesji wierzytelności, z której to umowy miała wypływać legitymacja prawna dla niego dla dochodzenia roszczenia.

Zgodnie z art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2).

W myśl art. 513 § 1 kc dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

W piśmiennictwie zauważono, że przy analizie stosunku dłużnik – cesjonariusz szczególnie uwidaczniają się dwie zasady, charakteryzujące ten stosunek. Pierwsza dotyczy nabycia przez cesjonariusza w drodze przelewu wierzytelności tylu praw, ile miał cedent. Wyraża to paremia *nemo plus iuris in alium transferre potest quam ipse habet*. Cesjonariusz nie może, więc żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze niż cedent. Druga zasada dotyczy sytuacji prawnej dłużnika, która nie może ulec pogorszeniu na skutek przelewu w stosunku do tej, jaką dłużnik miał przed przelewem (J. Mojak (w:) Kodeks..., s. 162; H. Ciepła (w:) Komentarz..., s. 595; B. Łubkowski (w:) Kodeks..., s. 1225). Z wierzytelnością po przelewie pozostają zatem związane wszystkie zarzuty dłużnika, które mogły być podnoszone w stosunku do poprzedniego wierzyciela (cedenta). Wskazuje się na trzy rodzaje zarzutów: te, które przysługiwały dłużnikowi w stosunku do cedenta, zarzuty osobiste dłużnika oraz zarzuty dotyczące samej umowy cesji (nie będące zarzutami ani osobistymi, ani służącymi w stosunku do cedenta).

W kontekście przedstawionych przez powoda dowodów trudno uznać, aby powód w sposób należyty udowodnił zasadność dochodzonego powództwa.

Jedynym dowodem na okoliczność istnienia i wysokości zobowiązania przedstawionym przez powoda to kserokopia umowy kredytu nr (...) z dnia 9.9.2008 r., informacja o przelewie wierzytelności z dnia 14 czerwca 2013 roku oraz wezwanie do zapłaty z dnia 16 maja 2015 roku.

Podniesiony przez pozwanego zarzut braku wykazania przez powoda legitymacji czynnej wobec nieprzedstawienia umowy cesji wierzytelności jest usprawiedliwiony, podobnie jak zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia.

W myśl art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Jeżeli chodzi o rozkład ciężaru dowodu, to powód powinien udowodnić fakty pozytywne, które stanowią podstawę jego powództwa to jest okoliczności prawo tworzące, a pozwany, jeżeli faktów tych nie przyznaje, ma obowiązek udowodnienia okoliczności niweczących prawo powoda.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, nie dawał podstaw do uznania, ażeby zaistniały przesłanki uzasadniające obciążenie pozwanego obowiązkiem zapłaty należnościami dochodzonymi pozwem.

W kontekście przedstawionych przez powoda dowodów trudno uznać, aby powód w sposób należyty udowodnił zasadność dochodzonego powództwa.

Przesłanką uzasadniającą oddalenie powództwa, jest przede wszystkim brak wykazania skutecznej legitymacji czynnej dla dochodzenia niniejszego roszczenia.

Sędzia

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

B., dn. 25.7.2016 r.

Sędzia